

NEITSEEN MARIAN ILMESTYS – ILOSANOMAN JUHLA

TM Heikki Alex Saulamo

Keskelle paastoa, joka korostaa synninmurhetta, on asetettu juhla, joka on täynnä iloa. Tämän ilon keskellä on Jumalansynnyttäjä Maria. Hänen vastauksensa ”tapahtukoon minulle niin kuin sanoit” mahdollisti ilosanoman toteutumisen: ”Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjollaan. Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi” (Luuk 1:35).

Pyhä Henki laskeutuu Marian ylle ja laittaa hänessä isättömästi alulle Kristuksen ruumiillisen syntymän. Helluntaina Pyhä Henki puolestaan perustaa Kirkon tekemällä uskovista ihmisistä maan päällisen Kristuksen ruumiin. Näin Mariasta tulee Kirkko eli Pyhän Hengen asuinpaikka ja Kristuksen ruumiin leposija maan päällä jo ennen Kirkon varsinaista syntymää. Maria on Kirkon elävä ikoni, ja siten kuva ja mittapuu siitä, mitä elämä Kirkossa tulisi olla. Maria on Kristuksen jälkeen esimerkki ihmisyydestä todellisessa majesteettisuudessaan.

Tämä maailma esittää kahdenlaista valheellista käsitystä ihmisestä. Ensinnäkin se ylentää ihmisen ennen näkemättömään korkeuteen, Jumalan tilalle. Se julistaa ”modernille” ihmiselle rajattomat vapaudet ja oikeudet ”toteuttaa itseään”. Se ajaa ihmisen vapautusta kaikista säännöistä ja moraalista, sillä sen mukaan ihmisen edistykselle ei saa laittaa mitään esteitä. Se opettaa uskomaan ihmisen rajattomaan itseriittoisuuteen ja kehitykseen.

Toisaalta maailma samaan aikaan puhuu ihmisestä pelkkänä perintötekijöiden ja ympäristön muovaamana eläimenä, joka elää biologisten, fysikaalisten ja kemiallisten lakien orjana. Ihminen on alkulimasta lähtöisin oleva mystisen mutaatioketjun tuottama vahinko. Muiden eläinten tavoin tämän pystyssä kulkevan apinan tarkoitus on hengissä pysyminen ja suvun jatkaminen, ja hänen elämänsä ohjaavat himot, halut ja tarpeet.

Nämä kaksi valheellista, sairasta ja keskenään ristiriitaista käsitystä ihmisestä ohjaavat maailmaa – ja enemmän tai vähemmän meitä kaikkia. Ne myös liittyvät yhteen, sillä ne ovat saman asian kaksi puolta. Ensimmäinen käsitys, joka ylentää ihmisen Jumalan tilalle, oli syntiinlankeemuksen alku. Aadam ja Eeva halusivat syömällä kielletystä puusta tulla omiksi herroikseen Jumalan sijalle. Toinen käsitys, joka alentaa ihmisen eläimen tasolle, on syntiinlankeemuksen seuraus. Asetettuaan itsensä Jumalan sijalle ihminen erotti itsensä todellisesta Jumalasta, ja joutui siten omien halujensa orjaksi. Näin hänestä todellakin tuli eläinten kaltainen. ”Joka itsensä korottaa, se alennetaan” (Matt. 23:12).

Mariassa nämä kaksi valheellista käsitystä ihmisestä kumoutuvat.

Ensimmäisen valheen, ihmisen Jumalan paikalla asettumisen sijaan näemme Mariassa täydellisen nöyryyden ja kuuliaisuuden Jumalalle, vastakohtana Eevan ja Aadamin tottelemattomuudelle. Maria luopui kaikesta tässä maailmassa, ja omistautui yksin Jumalalle. Hän uhrasi nuoruutensa elämällä yksitoista vuotta tempelin hiljaisuudessa, rukouksessa ja paastossa. Hän ei pohdi eikä suunnittele omaan elämäänsä, vaan ottaa vastaan kaiken, mitä Jumala lähettää. Kuuliaisena Jumalalle hän vastaanottaa myös Gabrielin tuoman ilosanoman. Juuri tämä kuuliaisuus johtaa Marian todelliseen sisäiseen vapauteen.

Marian sisäinen vapaus kumoo toisen valheen ihmisestä, sen, että ihminen olisi pelkkä luonnonlakien ja tarpeidensa ohjaama eläin. Langenneelle ihmiselle ominaiset pelot, halut ja tarpeet eivät ohjaa Mariaa, koska hän on luopunut elämästään. Tämä sisäinen vapaus tekee Ma-

riasta Jumalan lapsen, ja hänen elämänsä on iloa ja rauhaa Pyhässä Hengessä. Sitä ei riko edes hänen tuntemansa suru Kristuksen ristin juurella.

Marian ilmestysjuhla tulee – yleensä Suuren paaston keskellä – kristityille rohkaisuksi ja ilmoitukseksi siitä, kuinka Jumalan valtakunta on löydettävissä tässä valheessa elävässä maailmassa. Jumalansynnyttäjän Marian elämä osoittaa, että kuuliaisuus Jumalan tahdolle ei synny hetken mielijohteesta. Vain maailman menosta vetäytymällä sekä kilvoittelemalla nöyryydessä ja kuuliaisuudessa ihminen voi tehdä itsensä avoimeksi Pyhälle Hengelle, joka muuttaa ihmisen maailman orjasta Jumalan palvelijaksi. Tähän avuksi Kirkko on määrännyt pyhän paaston, joka opettaa luopumaan orjuuttavista nautinnoista, joiden tilalle Pyhä Henki lahjoittaa ikuisen pääsiäisilon.

Kristityn apuna on Jumalansynnyttäjä Maria, joka ei ole ainoastaan esikuva, sillä Kristus antaa hänet meille, kuten ristillä apostoli Johannekselle, rakastavaksi äidiksi. Kuten lapset, me voimmekin epäilyksettä rientää Marian turviin. Kun lausumme hänelle ”iloitse morsian, aviota tuntematon”, hän puolestaan lohduttaa meitä ilolla, josta itse on tullut osalliseksi.